

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoPr/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316217403
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1316217403.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcov: 1/ K.. J. T., R.. X.X.XXXX, D. H. X, D. O. X/ X.. K. H., R.. XX.X.XXXX, D. T. XX, D., obaja zastúpení: SLAVIKATTORNEYS s.r.o., IČO: 50 807 471, so sídlom Mlynarovičova 13, Bratislava proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00 151 866, so sídlom Pribinova 2, Bratislava o určenie, že k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru nedošlo a o náhradu funkčného platu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 23.9.2021, č.k. 17CPr/16/2016-183, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru založenom medzi žalovaným a žalobcom 1/ služobnou zmluvou zo dňa 21.12.2015 s účinnosťou k 31.8.2016 a žalobcom 2/ služobnou zmluvou zo dňa 13.4.2016 s účinnosťou k 31.8.2016 nedošlo a štátnozamestnanecký pomer u oboch žalobcov trvá naďalej.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 17 ods. 1, § 18 písm. g), § 52 ods. 1, 2, § 52 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) a vecne tým, že v danej veci nebolo sporné, že žalobkyňa 1/ dňa 21.12.2015 a žalobca 2/ dňa 13.4.2016 uzatvorili podľa ust. § 27 a nasl. zákona o štátnej službe so žalovaným služobnú zmluvu, obaja boli prijatí na funkciu hlavný štátny radca - odborník, s miestom výkonu štátnej služby v odbore Medzinárodná spolupráca, finančné prostriedky európskych spoločenskí, organizačný útvar oddelenie rozvojových projektov Úradu splnomocnenca vlády SR pre rómske komunity; druh štátnej služby bol upravený ako dočasná štátna služba, čas jej trvania bol určený ako doba určitá s trvaním najdlhšie do 31.12.2022. Štátnozamestnanecký pomer žalobcov mal skončiť s účinnosťou k 31.8.2016 podľa ustanovenia § 52 ods. 1 písm. i) zákona o štátnej službe, podľa ktorého sa štátnozamestnanecký pomer končí dňom uplynutia dočasnej štátnej služby, s odôvodnením existencie organizačného opatrenia MV SR č. 12/2016 zo dňa 17.8.2016 s účinnosťou od 1.9.2016, v ktorom došlo k zrušeniu X. XXXXX O. X. XXXXX, funkcie: hlavný štátny radca, na ktorých žalobcovia vykonávali dočasnú štátnu službu odborníka, t.j. z dôvodu pominutia potreby plnenia služobných úloh štátnej služby na Úrade splnomocnenca vlády SR pre rómske komunity. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že postup žalovaného, ktorý na základe rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 17.8.2016, ktorým bolo v rámci organizačných a systematizačných zmien stanovené, že 14 - tím štátnym zamestnancom v dočasnej štátnej službe - odborníkom, zanikla potreba plnenia úloh štátnej služby, skončil štátnozamestnanecký pomer žalobcov podľa ustanovenia § 52 ods. 1 písm. i) zákona o štátnej službe, nebol správny a zákonný. Konštatoval, že samotným zánikom účelu, pre ktorý boli služobné zmluvy so žalobcami uzavreté, teda pominutím potreby plnenia služobných úloh vyplývajúcich

z národných projektov, nezanikol štátnozamestnanecký pomer na základe zákona uplynutím dočasnej štátnej služby. Zákon o štátnej službe totiž nepripúšťa iné dôvody zániku štátnozamestnaneckého pomeru než tie, ktoré sú taxatívne uvedené v kogentnom ustanovení § 52 ods. 1 zákona o štátnej službe, preto ani jeho extenzívnym výkladom na základe dôvodovej správy k zákonu nemožno rozširovať okruh týchto dôvodov o iné právne skutočnosti. Dospel k záveru, že ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru nemohlo dôjsť len samotným pominutím potreby plnenia služobných úloh vykonávaných žalobcami v dočasnej štátnej službe, resp. zaniknutím účelu, na ktorý bola služobná zmluva uzavretá. Na základe uvedeného vyhovel žalobe medzitýmym rozsudkom, týkajúcim sa základu nároku uplatneného žalobcami, spočívajúcim vo výroku súdu, že k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru založenom medzi žalovaným a žalobcom 1/ a 2/ nedošlo a štátnozamestnanecký pomer u oboch žalobcov trvá naďalej. Na záver vyslovil, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p., t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalobcovia majú postavenie štátnych zamestnancov a vzťahujú sa na nich všetky ustanovenia zákona o štátnej službe, nakoľko zo zaradenia žalobcov vyplýva, že ide o dočasné plnenie úloh štátnej služby a to len na potreby plnenia takýchto úloh a akýkoľvek iný výklad by priznal tejto skupine zamestnancov vyššiu ochranu ako zamestnancom uvedených v § 6 zákona o štátnej službe. Podľa jeho názoru ide o osobitnú kategóriu zamestnanca, na ktorú nemožno aplikovať všetky ustanovenia Zákonníka práce, pričom ust. § 52 ods. 1 písm. i) zákona o štátnej službe nepoužíva pojem štátny zamestnanec, ale štátnozamestnanecký pomer, t.j. uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na odborníka, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby, avšak ustanovenia o výpovedi nemožno aplikovať na prípad žalobcov, nakoľko tieto používajú označenie štátneho zamestnanca. Mal za to, že štátnozamestnanecké pomery žalobcov nebolo možné skončiť výpoveďou podľa § 47 písm. b) zákona o štátnej službe, nakoľko tieto skončili pominutím potreby plnenia služobných úloh, čo vyplýva nielen zo zákona o štátnej službe, povahy a účelu štátnozamestnaneckého miesta odborníka prijatého na dočasné plnenie úloh, ale aj zo znenia služobnej zmluvy. Tvrdil, že odborník v štátnej službe iba plnil úlohy vyplývajúce z projektov, na ktoré boli vytvorené uvedené štátnozamestnanecké miesta, teda trvanie štátnej služby bolo limitované potrebami plnenia úloh, ktoré si vyžadoval daný projekt a maximálna dĺžka jeho trvania podľa služobnej zmluvy bola určená pevným dátumom, t.j. najdlhšie do 31.12.2022. Podľa jeho názoru služobné zmluvy obsahujú dve alternatívne možnosti skončenia služobných pomerov, a to formuláciou „miesto štátneho zamestnanca - odborníka, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby“, z ktorého vyplýva, že štátnozamestnanecké miesta žalobcov sú dočasné a zároveň obmedzené na potreby plnenia úloh štátnej služby konkrétneho projektu a formuláciou „trvá najdlhšie do 31.12.2022“, z ktorej vyplýva, že štátnozamestnanecký pomer môže trvať najdlhšie do presne stanoveného dátumu, ak predtým nenastane iná právne relevantná skutočnosť, na ktorú možno viazať okamih skončenia štátnozamestnaneckého pomeru (v danom prípade pominutie potreby plnenia úloh štátnej služby odborníka). Poukázal na znenie dôvodovej správy k § 17 a 18 zákona o štátnej službe, v zmysle ktorého trvanie dočasnej štátnej služby je vo všeobecnosti podmienené existenciou dôvodu, na základe ktorého štátnozamestnanecký pomer v dočasnej štátnej službe vznikol. Mal za to, že žalobcovia pri podpise služobnej zmluvy boli oboznámení s povahou úloh štátnej služby, ktoré budú vykonávať, t.j. že dĺžka trvania štátnej služby závisí od potrieb plnenia úloh odborníka s tým, že § 27 ods. 2 zákona o štátnej službe neuvádza medzi podstatnými náležitosťami služobnej zmluvy uvedenie projektu, na ktorý bol odborník prijatý. Podľa jeho názoru služobné zmluvy dostatočne určito vyjadrujú dočasnosť aj povahu služobného pomeru žalobcov. Poukázal na to, že doba trvania dočasnej služby odborníka je s dobou trvania štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca v dočasnej štátnej službe prijatého na zastupovanie materskej dovolenky porovnateľná, nakoľko je taktiež podmienená existenčným dôvodom vzniku štátnozamestnaneckého pomeru. Uviedol, že v prípade žalobcov bol existenčným dôvodom národné projekty v oblasti terénnej a sociálnej práce a komunitných centier financované z eurofondov s časovým intervalom trvania štátnozamestnaneckého pomeru najdlhšie do 31.12.2022. Podľa jeho názoru nie je možné v danom prípade použiť prílišný formalizmus pri výklade jednotlivých článkov služobnej zmluvy, ktorej obsah pred jej uzavretím a ani po dobu trvania služobného pomeru nebol medzi žalobcami a žalovaným spochybnený. Uviedol, že pri oznámení skončenia štátnozamestnaneckých pomerov so žalobcami vychádzal zo stanoviska

Sprostredkovateľského orgánu MV SR pre Operačný program Ľudské zdroje, v ktorom tento orgán odporúčal prepracovať predložený návrh Žiadosti o nenávratný finančný príspevok s ohľadom na dodržiavanie princípu hospodárnosti, účelnosti, účinnosti a efektívnosti, ktoré by spočívali v znížení počtu osôb odborného a riadiaceho personálu a v znížení počtu štátnych zamestnancov - odborníkov. Následne Úrad splnomocnenca vlády SR pre rómske komunity prehodnotil projekt a svojim stanoviskom požiadal ministra vnútra o vykonanie organizačných a systemizačných zmien s účinnosťou od 1.9.2016. Organizačným opatrením MV SR č. 12/2016 zo dňa 17.8.2016 malo byť zabezpečené hospodárnejšie a efektívnejšie využívanie finančných prostriedkov schválených pre národné projekty v oblasti terénnej sociálnej práce a komunitných centier Úradu splnomocnenca vlády SR pre rómske komunity. Poukázal na to, že po zrušení štátnozamestnaneckých miest na uvedenom odbore došlo k zmene jeho personálnej štruktúry, čím bola vytvorená nová organizačná štruktúra Úradu splnomocnenca vlády SR pre rómske komunity a boli vytvorené nové tabuľky zloženia a počtov štátnozamestnaneckých miest, na ktoré bolo potrebné vyhlásiť výber (na ktorom sa mohli zúčastniť aj žalobcovia). Podľa jeho názoru vydaným organizačným opatrením bolo deklarované, že žalobcovia nie sú potrební na plnenie úloh štátnej služby a uvedeným došlo ku skončeniu dočasnej štátnej služby z dôvodu pominutia potreby plnenia služobných úloh vyplývajúcich z konkrétneho projektu, t.j. štátnozamestnanecké pomery žalobcov skončili podľa § 52 ods. 1 písm. i) zákona o štátnej službe uplynutím dočasnej štátnej služby, t.j. zo zákona. Napadnutý rozsudok podľa jeho názoru vykazuje znaky arbitrárnosti, keď sa súd nezaoberal argumentáciou žalovaného a svoje rozhodnutie založil na voľnej úvahe bez náležitého zdôvodnenia, t.j. rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné, čo zakladá inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zároveň považoval výrok napadnutého rozhodnutia za zmätočný a nevykonateľný z dôvodu, že na požadovanom určení, že štátnozamestnanecký pomer trvá nie je naliehavý právny záujem a z dôvodu, že štátnozamestnanecké miesta žalobcov boli organizačným opatrením zrušené, preto nie je možné, aby súd určil, že štátnozamestnanecké pomery žalobcov na neexistujúce miesta naďalej trvajú. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 19Cpr/15/2016 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 10CoPr/5/2018. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

4. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaného vyjadrili podaním zo dňa 1.2.2022, v ktorom uviedli, že napadnutý rozsudok považujú za správny, vychádzajúci zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a jeho riadneho právneho posúdenia. Poukázali na rozhodnutia v skutkovo a právne obdobných veciach (rozsudok KS v BA, sp.zn. 8CoPr/5/2019, rozsudok KS v BA, sp.zn. 8CoPr/3/2019, uznesenie NS SR, sp.zn. 8Cdo/220/2020, rozsudok KS v BA, sp.zn. 16CoPr/9/2019, rozsudok KS v BA, sp.zn. 5CoPr/7/2018 a rozsudok NS SR, sp.zn. 4Cdo/96/2019). Tvrdenie žalovaného, že odborník dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby je akousi osobitnou kategóriou, považoval za nesprávne a bez reálneho právneho základu, a to s poukazom na § 6 ods. 1 a nasl., § 17 ods. 3 písm. c) a § 18 písm. g) zákona o štátnej službe, v zmysle ktorých je tento odborník štátnym zamestnancom v dočasnej štátnej službe, ktorého dočasná štátna služba trvá po dobu uvedenú v pracovnej zmluve. Rovnako považoval za nesprávnu argumentáciu žalovaného o zániku štátnozamestnaneckého pomeru žalobcov zo zákona v prípade zániku potreby práce. Poukázal pritom na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru odborníka ústavného činiteľa, ktoré je explicitne uvedené v zákone (skončenie okamžite aj bez uvedenia dôvodu), pričom ustanovenie podobného významu zamestnancov vo funkcii odborníka dočasne potrebného na plnenie úloh štátnej služby v zákone absentuje. Uviedli, že zákonným dôvodom, s ktorým zákon o štátnej službe spája zánik dočasnej štátnej služby žalobcov je jedine uplynutie doby dohodnutej v služobnej zmluve s tým, že zánik potreby ďalšieho zamestnávania nie je zákonným dôvodom zániku štátnozamestnaneckého pomeru žalobcov s poukazom na závery rozhodnutia NS SR, sp.zn. 4Cdo/96/2019. Poukázali na to, že rozhodnutie o organizačnej zmene, na ktoré odkázal žalovaný, je typickým rozhodnutím o organizačnej zmene, t.j. individuálnym rozhodnutím zamestnávateľa o znížení počtu zamestnancov z dôvodu hospodárnosti, ktorý vedie k možnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou. Žalovaný podľa ich názoru nesprávne argumentuje podobnosťou štátnozamestnaneckého pomeru žalobcov a štátneho zamestnanca prijatého na zastupovanie zamestnanca na materskej dovolenke, nakoľko takéto zastupovanie je zákonným dôvodom vzniku dočasnej štátnej služby, ktorý takto musí byť vyjadrený aj v služobnej zmluve a v dôsledku vrátenia sa zastupovaného zamestnanca nastáva zánik zákonného dôvodu vzniku dočasnej štátnej služby zamestnanca, ktorý bol prijatý na zastupovanie. Upriamili pozornosť na to, že v služobnej zmluve je uvedené len, že dočasná štátna služba žalobcov trvá najneskôr do 31.12.2022, avšak iná objektívna skutočnosť, ktorou by malo nastať uplynutie dohodnutej doby trvania dočasnej štátnej služby žalobcov zo služobnej zmluvy nevyplýva. Procesná obrana

žalovaného, že štátnozamestnanecké miesto žalobcov je obmedzené na potreby plnenia úloh štátnej služby konkrétneho projektu, podľa ich názoru nevyplýva zo znenia zmluvy. Vo vzťahu k požadovanému petitu uviedli, že logickým a právnym dôsledkom neskončenia štátnozamestnaneckého pomeru je jeho trvanie až do doby jeho riadneho skončenia, pričom k následnému skončeniu štátnozamestnaneckých pomerov žalobcov nedošlo (žalovaný uvedené ani netvrdí), preto nebolo potrebné upravovať žalobný petít. Uviedli, že vyjadrenie trvania štátnozamestnaneckého pomeru popri určení neplatnosti jeho skončenia je potrebné chápať tak, že žalobcovia požadujú okrem určenia neplatnosti aj náhradu funkčného platu až do doby riadneho skončenia štátnozamestnaneckých pomerov alebo riadneho pridelovania práce. Tvrdená nevykonateľnosť petitu z dôvodu, že štátnozamestnanecké miesta už neexistujú, je podľa ich názoru nesprávna. Na základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

5. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 9.3.2022 zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní a v závere konštatoval, že ku skončeniu štátnozamestnaneckých pomerov žalobcov nedošlo jednostranným, svojvoľným a bezdôvodným rozhodnutím žalovaného, ale objektívnym uplynutím potreby ďalšieho zamestnávania žalobcov.

6. Žalobcovia v podaní zo dňa 14.3.2022 vo vzťahu k organizačnej zmene uviedli, že zrušenie štátnozamestnaneckého miesta z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti predstavuje výpovedný dôvod v zmysle § 47 písm. b) zákona o štátnej službe, žalovaný však štátnozamestnanecký pomer žalobcov neskončil výpoveďou, ale zo zákona. Opätovne poukázali na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 4Cdo/96/2019, v ktorom najvyšší súd uviedol, že v zákone o štátnej službe vôbec nie je upravený priamy následok - skončenie štátnozamestnaneckého pomeru zrušením funkcie vykonávanej štátnym zamestnancom v dočasnej štátnej službe počas doby jej trvania ako jeden zo spôsobov zániku štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona a uvedené môže byť za splnenia zákonných predpokladov dôvodom pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou pre nadbytočnosť. Poukázali na to, že v danom prípade je rozhodujúce to, čo je uvedené v služobnej zmluve ohľadne dohodnutej doby trvania štátnozamestnaneckého pomeru. Podaním zo dňa 19.12.2022 oznámili odvolaciemu súdu, že v obdobnej veci bolo Krajským súdom v Bratislave, sp.zn. 8CoPr/7/2022 rozhodnuté, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru bolo neplatné.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP).

8. Odvolací súd, viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2, 3 CSP). K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme vysporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd uvádza nasledovné.

9. Podľa § 17 ods. 1 zákona o štátnej službe dočasná štátna služba je štátna služba na určitú dobu. Dočasná štátna služba sa vykonáva bez adaptačného obdobia.

10. Podľa § 18 písm. g) zákona o štátnej službe dočasná štátna služba odborníka, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby, trvá po dobu dohodnutú v služobnej zmluve.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona o štátnej službe štátnozamestnanecký pomer sa skončí dňom

- a) nadobudnutia právoplatnosti schváleného zmierného alebo dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o podmienenej zastavení trestného stíhania, ak bol štátny zamestnanec zaradený mimo činných štátnej služby podľa § 42 ods. 1,
- b) nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol štátny zamestnanec odsúdený za úmyselný trestný čin,
- c) nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol štátny zamestnanec odsúdený za nedbanlivostný trestný čin, ak výkon trestu odňatia slobody nebol podmienenečne odložený,
- d) nadobudnutia právoplatnosti rozsudku ukladajúceho štátnemu zamestnancovi, ktorý nie je občanom Slovenskej republiky, trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky,
- e) nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol štátny zamestnanec pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorým bola jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,
- f) keď štátny zamestnanec neúspešne vykonal alebo z vlastnej viny nevykonal skúšku na získanie osobitného kvalifikačného predpokladu podľa osobitného predpisu v lehote určenej osobitným predpisom alebo služobným úradom,
- g) nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa zrušuje platnosť osvedčenia na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami podľa osobitného predpisu, 33) alebo dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o nesplnení predpokladov na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, ak sa takéto osvedčenie na vykonávanie štátnej služby vyžaduje podľa osobitného predpisu 33) a ak štátny zamestnanec nebol trvale preložený alebo sa nedohodol so služobným úradom inak,
- h) straty občianstva (§ 3),
- i) uplynutia dočasnej štátnej služby.

12. Podľa § 52 ods. 2 zákona o štátnej službe štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca vo verejnej funkcii a štátneho zamestnanca, ktorý je štatutárny orgán vymenovaný podľa osobitného predpisu, 15) ktorí vykonávajú štátnu službu v dočasnej štátnej službe, sa skončí dňom uvedeným v odvolaní z tejto funkcie, dňom vzdania sa tejto funkcie alebo dňom uplynutia doby vykonávania tejto funkcie. Štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca podľa § 6 ods. 7 sa skončí dňom skončenia vyslania podľa osobitného predpisu.

13. Z vyššie citovaných ustanovení zákona o štátnej službe vyplýva, že štátnozamestnanecký pomer možno založiť aj ako dočasnú štátnu službu (čo je aj prípad žalobcov), ktorej čas trvania musí byť dohodnutý v služobnej zmluve, pričom uplynutím dohodnutého času trvania štátnej služby tento štátnozamestnanecký pomer končí zo zákona. Z obsahu služobných zmlúv žalobcov vyplýva, že čas trvania štátnozamestnaneckého pomeru žalobcov bol dohodnutý ako: „doba určitá na základe výberu číslo I.-PO-C.-XXXX/XXX z 2. decembra 2015 na voľné štátnozamestnanecké miesto štátneho zamestnanca - odborníka, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby - trvá najdlhšie do 31. decembra 2022“. Pokiaľ teda žalovaný potvrdeniami zo dňa 22.8.2016 deklaroval, že štátnozamestnanecký pomer žalobcov sa skončil 31.8.2016 uplynutím dočasnej štátnej služby podľa § 52 ods. 1 písm. i) zákona o štátnej službe z dôvodu pomínutia potreby plnenia služobných úloh štátnej služby na Úrade splnomocnenca vlády SR pre rómske komunity, a to na základe Organizačného opatrenia MV SR č. 12/2016 zo 17. augusta 2016 s účinnosťou od 1. septembra 2016, ktorým došlo k zrušeniu funkcií vykonávaných žalobcami, nepostupoval v súlade so zákonom o štátnej službe. Zákon o štátnej službe nepripúšťa iné dôvody zániku štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona ako tie, ktoré sú taxatívne vymenované v § 52 ods. 1, a tieto nemožno výkladom rozširovať o iné právne skutočnosti. Nemožno prisvedčiť argumentácii žalovaného, že k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru dochádza zánikom zákonného dôvodu, ktorý bol predpokladom vzniku dočasnej štátnej služby, nakoľko nejde bez ďalšieho o takú právne relevantnú skutočnosť, s ktorou zákon o štátnej službe spájal skončenie štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona, pričom zároveň zánik zákonného dôvodu vzniku dočasnej štátnej služby nemožno subsumovať ani pod uplynutie dočasnej štátnej služby. Je potrebné upriamiť pozornosť aj na to, že v služobnej zmluve nebola dohodnutá doba trvania dočasnej štátnej služby inak ako len časovým údajom, a to najdlhšie do 31.12.2022.

14. Odvolací súd podporne poukazuje na závery prezentované v rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.4.2020, sp.zn. 4Cdo/96/2019 v skutkovo a právne obdobnej veci, v zmysle ktorých zrušením štátnozamestnaneckého miesta, na ktoré je prijatý zamestnanec do dočasnej štátnej služby, pričom k tomuto zrušeniu došlo skôr než nastalo uplynutie času trvania dočasnej štátnej služby, nedochádza k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona; ak súd vychádzal zo skutočnosti, že zákon o

štátnej službe vôbec nepozná dôvod skončenia dočasnej štátnej služby z dôvodu prijatia organizačného opatrenia, v dôsledku ktorého došlo k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne, bol správneho právneho názoru, že k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne nedošlo, nakoľko nedošlo k uplynutiu dohodnutej doby trvania štátnozamestnaneckého pomeru dojednanej v služobnej zmluve.

15. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobcov tak, ako to žalovaný uviedol v potvrdeniach zo dňa 22.8.2016, ku dňu 31.8.2016 nedošlo, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že uplynula doba trvania štátnozamestnaneckého pomeru dojednaná v služobnej zmluve, teda nenastal zákonom ustanovený predpoklad, ktorý je dôvodom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v dočasnej štátnej službe. Organizačná zmena a v jej dôsledku zrušenie štátnozamestnaneckých miest žalobcov nemohla spôsobiť skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcov na základe zákona, a iba umožňovala skončiť štátnozamestnanecký pomer výpoveďou podľa § 47 písm. b) zákona o štátnej službe. Zároveň je potrebné konštatovať, že argumentácia žalovaného o osobitnom postavení žalobcov, na ktorých sa nemajú aplikovať všetky ustanovenia zákona o štátnej službe (predovšetkým ustanovenia týkajúce sa výpovedi), nemajú oporu v ust. § 6 ods. 1 a nasl. a § 17 ods. 3 písm. c) zákona o štátnej službe, pričom táto argumentácia by spôsobila nedôvodné znevýhodňovanie určitej kategórie zamestnancov. Vo vzťahu k petitu (nedostatok naliehavého právneho záujmu a nevykonateľnosť) odvolací súd konštatuje, že argumentácii žalovaného nemožno priznať úspech, nakoľko v danom prípade ide o dva podmieňujúce sa a korešpondujúce si určovacie návrhy a naliehavý právny záujem na ich určení vyplýva z ust. § 56 zákona o štátnej službe. Zároveň neexistencia štátnozamestnaneckých miest v čase rozhodnutia súdu nie je dôvodom k vysloveniu záveru o nevykonateľnosti petitu o určení, že štátnozamestnanecký pomer neskončil a trvá, keď súčasne existuje legitímny spôsob skončenia tohto štátnozamestnaneckého pomeru.

16. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).